

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2:50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Azok az oszlopok!

Dr. Tarnay Gyula alispán meglepően szép hasonlatot mondott vasárnap, a miskolczi muzeum megnyitó ünnepélyén a *vidéki városokról*. Azt mondotta, hogy: „a városok képezik azokat az *oszlopokat*, melyeken a *nemzeti állam épületének boltozata nyugszik*. Ha ez az alapozás nem mély, az oszlopok gyöngék; az első földrengés romokba döntheti magát az épületet.”

Hát ez nemcsak szép hasonlat, hanem találó is. Valóban a vidéki városok azok, melyek az állam épületének fentartó oszlopai. Csak hogy az ám a nagy baj, hogy maga az állam ezeket az oszlopokat nem erősíteni, hanem folytonosan gyöngíteni igyekszik.

Vizsgáljuk meg csak: milyen helyzetben, micsoda viszonyok és körülmények között élnek Magyarországon a vidéki városok?

Magyarországnak van vagy ötven városa, melyeknek lélekszáma megközelíti a huszezeret s alig egy néhány van olyan, a mely fölülhaladja azt. Van azonban egy fővárosa, a mely felszívott vidékével együtt, a mit különben teljesen uralma alá hajtott, a 800.000 főnyi lakosságot is túlhaladja. Más államokban is van főváros, a mely nagy lélekszámmal dicsekszik, de az a különbség, hogy ott az egyes vidékeknek is nagy megfelelő központjuk van, a mely szellemi, vagyoni, ipari tekintetben is vezérlő szerepet játszhatik még a főváros ellenére is.

Nálunk ez nem úgy van. A vidék városai csak tengődnek minden tekintetben. Budapest gyors, amerikaias emelkedése inkább megdöbbenő, mint dicseretes. Nemcsak a rengeteg hivatalok, miniszteriumok, de az összes gyáripar odaplántálása, a szellemi erőknél is oda való koncentrációja a vidéktől minden életerőt elszív.

Nem egyszer hangsúlyoztuk már, hogy ez sehogy sincs jól. Nem egyszer megírtuk, hogy Budapest mekegő magyarsága nemzeti tekintetben csak kárára van a magyarságnak. Ezzel szemben

büszkén hivatkozhatunk rá, hogy vidéki városaink a magyar fajjalleg tisztább megtartásával, nyelvök eredetiségével, erősebb ragaszkodásokkal nemzeti szokásainkhoz, hagyományainkhoz, általában lelkesebb hazafiságokkal valóságos várai a magyarságnak.

Igen ám, de meddig?

Mert hiába ütik-vetik a dolgot, Magyarország Budapest nem szive, mint más szerencsésebb államokban a főváros, hanem csak gyomra, a mely mindent megemészt. Mikor így elszívja a vidéki városok minden erejét, a magyarságot is gyengíti vele. A ki az elfogultság köpönyegébe teljesen belé nem burkolódzott, annak be kell látnia, hogy a magyarosodás csak a vidéki városokban folyik igazi sikerrel. Ott egy emberöltő vagy még rövidebb idő alatt a magyar szellem teljes diadalt ülhette. A falvak — az érdem a mi bölcs kulturpolitikánké — teljes tótságban, szerb-ségben, svábságban, románságban leledzenek. A magyar állam azelőtt se, de 1867-től se, ezer milliárdos költségvetésével sem nagyon sokat tett a magyarságért; sok mindent fundált, de arra nem telt, mai napig se telik neki, hogy minden faluban magyar óvóiskolával kapcsolatos állami elemi iskolát állított vagy állítottatott volna.

Mikor e nagy büntetést elkövette a magyarság ellen, tetézi avval, hogy a magyarság még megmaradt várát, a városokat is megerőtleníti, sőt az anyagi romlás szélére juttatja. Megteszi ezt avval, hogy elszedi adóalapja növelése végett összes jövedelmeit és ugyanekkor rájuk hárit minden költséges tenni valót.

Csak úgy egy lélekzetre is elmondva, rengeteg vagyont harácsol el az állam a városoktól. Elvette az *ítalmérés jogát*, megszüntette nagy részben a *fogyasztási adó-pótlékot*, az állami adók hallatlan emelésével képtelenné tette a polgárságot a pótlások elviselésére. A városok jövedelmei csak csökkennek, s a magyarság érdekében levő feladatok teljesítésére napról-napra képtelenebbé lesznek.

Ezek tetejébe az állam mindenféle rendelettel ezer meg ezer ingyenes munkát vagy áldozatot kíván minden vidéki várostól. Vele szedeti az adót, a rendőrséget vele tartatja, az árva ügyeket a városok végzik, a közoktatásügyi miniszter nem állit elemi iskolákat a városokban vagy sok-sok pénzt követel tőlök azok fentartásáért, a középiskola fentartásáért újra busás járulékot kíván tőlök, sőt ingyenes vagy potom bérért igazságügyi, posta és egyéb épületeket emeltet a városokkal — tisztán azon a jogczimen, hogy evvel a városok forgalma növekedni fog.

Egyszóval mindenképen rájuk nehezedik, mintha csak a magyarság ez erősségeit, fentartó oszlopaikat minden áron tönkre akarná tenni. No, ha így iparkodik, mihamar összeomolnak ezek az *oszlopok!*

Iparosaink érdeke.

Jelige. „Összetartásban rejlik az erő.

Miskolcz város lakosságának tulnyomó részét az iparosok képezik és pedig oly tekintélyes számban, hogy hangadók lehetnének Miskolcz számos intézményeiben, szép pozíciót foglalhatnának el, ha az erő annyira szét nem forgácsolódnék a különböző egyesületekbe és ha a maguk előnyére egy befolyásos tényező körül csoportosulva, a saját társadalmi életük fejlesztésére törekednének. A miskolczi iparosoknak van egy virágzó hivatalos központjuk, az *ipar-testület*. Ez arra van hivatva, hogy az iparosokat hivatalos érintkezésben összeforassza. De nincs olyan társadalmi testületük, mely az összes iparosok között élénk társadalmi életet teremthetne. Ez lenne az „*Iparos-kör*.” Mily szép munka várna itt az iparosokra, mily szép eszmék indulhatnának ki innen az iparosok társadalmi állásának és az iparosok tekintélyének emelése érdekében.

Ez volna a legalkalmasabb hely az iparosok szeretetteljes érintkezésére, kel-

Az őszi és téli ujdonságok

megérkeztek; teljes választékú angol, francia és hazai gyártmányaink legremekesebb **női ruhakelme** különlegességei. Legszébb **double, scott, cybelin** és **düchesse** szövetek, valamint párisi és lyoni blous- és ruha **selymek**. — Elvem csakis a legjobb gyártmányok árusítása. A helyi piacon az elismert legjobb Geipel-féle ruhakelme gyárral, ugyszintén a híres Spoerry-féle lyoni selyemgyárral egyedül állok közvetlen összeköttetésben, s így abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy azok az árak, melyeket a fenti gyárak szállítanak, **egyedül nálam**

szerezhetők be jutányosan. Minden egyes árucikknek szigorúan szabott, **de olcsó** ára nyíltan, számokkal van feltüntetve, miáltal üzletemben **a tulfizetés teljesen ki van zárva.**

Egyben van szerencsém a hölgyközönség figyelmét **kelengye- és szőnyeg-áruházamra** tisztelettel föl hívni. — Az M. Beyer & Co. bécsi legnagyobb kelengyegyáros cég **kizárólagos** raktárát bírom. — Megrendelt, kész kelengyék mindenkor megtekinthetők. — A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, maradtam kiváló tisztelettel

Szőnyeg-áruház a volt Makra-féle helyiség (Máhr Károly úrral szemben).

ROSENBERG GYULA

Női divat, vászon és kelengye áruház Miskolcz, a színház-épületben.

Kívánatra fehérnemű-árjegyzéket, valamint mintacollectiók ruhakelmék és minden más cikkből készséggel ingyen és bérmentve kiadók.

lemes otthon volna ez, melyben az iparosok és családjaik a munka után édes pihenést és élvezetes szórakozást találnak. A hol fiatal és öreg egymással találkozáva, üdvös eszméket cserélne ki az ipar föllendülése és anyagi érdekeinek előmozdítása érdekében, egy erős testületté, hathatós tényezőjévé válnék a városnak.

Azonkívül, hogy az „Iparos kör“ a társadalmi élet, a társas érintkezés előmozdítása mellett *könyvtár létesítésével, hangversenyek, műkedvelői előadások és felolvasások rendezése által a tagokat szórakoztatná*, kebelében egyik-másik *humánus intézményt* is létesíthetne, pl. *az agg korra járadékot, betegség esetén segélyt, halál esetén temetési járulékot*, iparosok tehetséges gyermekei részére *tanulmányi ösztöndíjat*, stb. Így a szépet a nemessel, a szórakozást a humanitással lehetne összekötni, miáltal az iparosok *szellemi művelődése, kulturális fejlődése* mellett, az iparosok *anyagi érdeke* is előmozdítatnék. Ezáltal megmentenék az iparosokat, ha a balsors által munkaképtelenné váltak, vagy attól a szegénytől, hogy aggkorukban az iparosok tekintélyén aluli módon legyenek kénytelenek a mindennapi kenyérért könyörögni, valamint alkalmat adnának szegény iparosok tehetséges gyermekeinek a magasabb kiképzésre, stb.

Oly nagyszámú iparosnál, mint Miskolczon, ezen üdvös dolgok csekély anyagi áldozatokkal könnyen keresztül vihetők volnának, csak egy kis jóakarát, egy kis összetartás és egy-két agilis ember kellene hozzá és a nemes ügy diadalt aratna.

Ezért okvetlen-szükséges, hogy az iparosok, ha a saját jól felfogott érdeküket szívükön hordják, hogy eltekintve minden más körülménytől, tömegesen csoportosuljanak a „*Miskolczi iparos kör*“ megalakítására, ezt támogatásukkal és érdeklődésükkel juttassák abba a

helyzetbe, hogy ez képes legyen nagyobb és nemesebb törekvést kifejteni.

Tudjuk, hogy az ipartestület vezetősége tudatában van szép hivatásának, de mit ér a vezetőség buzgalma, lelkesedése, ha maguk az iparosok nem törekednek arra, hogy megteremtsék a maguk önálló társadalmi életüket, hanem más czél elérésére törekvő egyesületek felé gravitálnak, a melyekben érdekeiknek nem tudnak érvényt szerezni és csak tagsági díjat fizető megtört tömeget képeznek.

Ezzel ártanak saját maguknak, mert míg más idegen egyesületben az ő érdekük nem érvényesülhet, az ő ügyükkel nem foglalkozhatnak, addig saját érdekük rovására szétforgácsolják az erőket, gyengítik a saját erejüket és így nem képes megszületni *az iparos társadalom, mely nélkül a jövő iparnak szép jövőt jósolni nem lehet.*

Elérkezett a tizenkettedik óra, a melyben az iparosoknak tömörülni kell, hogy közös erővel, közös lelkesedéssel megteremthessék az eddig nélkülözött iparos társadalmat, mint az iparosok legfontosabb tényezőjét, mely őket *egy szebb és biztosabb jövő felé fogja vezetni.*

Hiszen a társulásban van az önmegbecsülés erős oszlopa, az egyedüli erő, mely a közös érdeknek érvényt tud szerezni. Ezt látjuk mi azoknál a társadalmi osztályoknál, melyek a nagy társadalmi osztályból kiváltak, önálló társadalmi osztályt teremtettek maguknak, a melyben csak a saját érdekük előmozdítását czélozzák és annak érvényt is tudnak szerezni. Társadalmi pozíciót vivnak ki maguknak, melynek alapján tekintélyes befolyást szereznek ügyük keresztülvitelére. Ma már majdnem minden társadalmi osztály külön van válva és önálló társadalmi tért szerzett magának. Csak az iparosok nem akarják belátni, hogy saját érdeküknek csak

akkor fognak érvényt szerezhetni, ha külön társadalmi osztályt teremtve, az összetartás minden erejével, a tömörülés hasznos eszközével ahhoz a körhöz csatlakoznak, mely leginkább van hivatva az iparos érdekeket szolgálni. A miskolczi iparosság is kövessen el minden lehető, hogy az iparosokat maga köré gyűjtse és akkor el fogják érni azt az időt, hogy az *iparosoknak társadalmi élete virágozni, az iparosok tekintélye és befolyása növekedni, az iparos boldogulni és az ipar fellendülni fog.* Kívánjuk, hogy úgy legyen.

Anonymus.

A muzeum megnyitása.

Miskolcz város történetének lapjain fényes betűkkel lesz felírva október 26-ik napja. Ezen a napon nyitották meg és adták át ünnepélyesen a közönségnek a miskolczi muzeumot.

Nagyjelentőségű esemény ez. Várcsunk kulturális haladásának és fejlődésének magas fokát mutatja az az intézmény, melyet évek során át kifejtett munka, szorgalom és áldozatok árán immár megteremtettünk. Büszke lehet arra Borsodvármegyének és Miskolcz városának minden polgára, mert az ő áldozata folytán létesült muzeum kiszámíthatatlan hasznót hoz a tudományvs műveltségnek. Az ott már eddig elhelyezett és még ezután felhalmazandó leletek és emlékek mind világitó szövétnelvezetnek a mult történetének. Azoknak fényénél ismeretlen világok és események nyílnak meg előttünk és a késő nemzedék előtt. Utódaink áldása és hálája fogja kísélni és emlegetni azoknak a nevét, a kik ezt megbecsülhetlen, drága intézményt megteremtették.

De mi sem lehetünk hálátlanok azok iránt, a kik ennek az intézménynek megteremtése érdekében fáradságtalan buzgósággal működtek. Köszönetet és elismerést érdemelnek dr. *Tarnay Gyula* alispán, mint a borsod-

TÁRCZA.

Dal a kuruczokról.

*Csillámlik a patkó, kavarog porfelleg . . .
Jó kurucz legények labanczúzni mennek;
Fellegként vonulnak, fényes csatarendbe,
Csillag van a kardon, villám van a szembe!*

*. . . Rápattan Rákóczy hollószin lovára,
Győzelmes serege száguld a nyomába' . . .
A merre kardja vág, vad paripa horkan,
Gazdáját nyeritve, úgy vágat el onnan! . . .*

*Mire a nap leszáll s beköszönt az este,
Ezer holló károg, lakómára lesve:
Kurucz a labanczuzal alszik ottan álmat . . .
Őszi szél, őszi szél hullat rá virágot.*

* * *

*Csillámlik a patkó, kavarog porfelleg,
Jó kurucz legények bujdosóra mennek . . .
Földönfutó immár a szép kurucz tábor,
Hajh! mert az Isten sem igaz ügyet pártol!*

*Elöl megy Rákóczy, jó lován, a Rárón . . .
Sóhaj kél mögötte, sóhaj kél magából:
Mért jutott a szent ügy ily hitetlen végre?
Mért került a haza gonoszok kezébe?!*

*Mint megtépett felleg, bujdosik a tábor . . .
Temetőbe indul, temetőt hagy távol . . .
A magyar szabadság napja lemenőbe':
Rodosói tenger, — az a temetője!*

Simon Zoltán.

Poéta nászuton.

— A „Szabadság“ eredet itározója. —

— Irta: *Vajdai Szabó István.* —

SZEMÉLYEK:

Fényffy Zebulon a „Nadrózsák“ című verskötet szerzője, 32 éves.

Ludmilla, egy nap óta felesége, 18 éves.

I. JELENET.

Ludmilla: (Az ablakon át a tavaszi tájban gyönyörködik, majd szerelmes pillantásokat vet férjére.) Nem is mondhatom, mennyire boldog vagyok, hogy ilyen fényes tavaszi nap mosolyog nászutunkra . . .

Fényffy: Elragadóan szép nap! . . . Ilyen volt akkor, mikor a „Tavaszi ébredése“ című verset írtam! Olvasd csak el kedvesem! (Felöltöjéből elővesz egy diszkötésű könyvet, melynek címlapján arany betűkkel díszelleg: „Vadrózsák“ Irta: *Fényffy Zebulon.*

Néhány pillanatig lapozgat benne, aztán átnyújtja feleségének.)

Ludmilla: (Kellemetlenül fog az olvasáshoz.)

A rügyfakasztó kikelet,
Im újra beköszöntött,
S káprázatos virággal,
Erdőt, mezőt elöntött . . .

Fényffy: Nos, mit szólsz hozzá?

Ludmilla: (Erőteltett lelkesedéssel) Nagyon szép!

Fényffy: Ugy-e? . . . És vetted észre, mennyi erő van ezekben a jelzőkben? Rügyfakasztó kikelet! . . . Káprázatos virágok! . . . Aztán figyeld meg ezt a kifejezést: „Virággal erdőt, mezőt elöntött . . .“ Nem mondom azt, hogy ellepte, teleszórta . . . Nem, az nagyon banális volna. Hanem elöntötte. Mintha a virágok özöne elöntötte volna a vidéket! . . . Érted ezt kedvesem? . . .

Ludmilla: Értem! Nagyon szép ez a hasonlat. (Le akarja tenni a könyvet, férje azonban gyöngéden visszanyomja a kezébe.)

Fényffy: Olvasd csak tovább édesem. Most jön még csak a legszebb része! . . .

Ludmilla: (Kellemetlenül, tettetett rajongással végig olvassa a husz strófából álló költeményt, aztán egy ásítást folyt el.) Gyö-

miskolci közművelődési és muzeum-egyesület elnöke, *Petro József* ügyvéd, mint a muzeumi szakosztály elnöke, *Gálffy Ignác* felső kereskedelmi iskolai igazgató, *Molnár József* és *Molnár János* tanárok, a kik sokszor éjjel-napot egybevéve fáradoztak, hogy a történelmi emlékek napvilágra kerüljenek s az utókor számára megmentessenek.

*

A megnyitási ünnepélyről tudósítónk a következőket írja:

Nagyszámu és előkelő közönség gyűlt össze vasárnap, e hó 26-án délelőtt a miskolci muzeum egyik nagytermében, hogy tanja legyen annak a fontos eseménynek, a mely városunk egyik kulturintézményének ajtaját nyitja meg. Ott voltak városunk előkelő hölgyein és vezérférfiain kivül dr. *Horváth Géza* országos muzeumi felügyelő, a ki dr. *Fraknói Vilmos* püspök és muzeumi főfelügyelő képviselőjében jelent meg és dr. *Herman Antal* egyetemi tanár.

Az ünnepélyt dr. *Tarnay Gyula* alispán a következő beszéddel nyitotta meg:

Hölgyeim és Uraim!

Mélyen tisztelt közönség!

A városok igen fontos missiót töltenek be azon fejlődési processusban, melylyel a nemzetek a jelentéktelenség homályából lassanként kibontakoznak.

Ezen misszió természetesen nincs kimerítve az ipar és kereskedelem alapvető fellendülésével, honnan magában foglalja az intellektuális és humanistikus feladatok megoldását is.

A városok képezik azokat a fókuszokat, a melyek a vidék érzését, gondolatát és akaratát egyesítik és kifejezésre juttatják, a városok képezik egyszersmind azokat a gócpontokat is, a honnan a világosság, a nemzeti érzés, a tudomány és művészetek szeretete, a béke, vallásosság, egyetértés és jótevőkönység szelleme hódító körutjára indul.

A városok képezik azokat az oszlopokat, a melyeken a nemzeti állam épületének boltozata nyugszik. Ha az alapozás nem mély, az oszlopok gyöngék: az első földrengés romokba döntheti magát az épületet.

Minden kulturális intézmény egy-egy alapkö jelentőségével bír, a melynek hordképessége

sege nemcsak erkölcs-szellem tartalmától, hanem — hogy úgy mondjam — a társadalmi talaj közösségétől is függ. És minél számosabbak valamely városban a kulturális intézmények, annál rátermettebb a város a reá váró feladatok megoldásában.

A kulturában előhaladott nagy nemzetek vidéki városai magok is nagyok és jelentékenyek. A nálunk sokkal kisebb Svájc, Belgium és Hollandiában fölös számmal vannak oly vidéki városok, melyek egy vagy más tekintetben egy nivón állanak, vagy azt túlszárnyalják.

Nálunk csak az újabb időben, a főváros megerősödése óta alakultak úgy a viszonyok, hogy a vidéki városok jelentőségök tudatára ébredtek és egymással vetélkedve igyekeznek kibontakozni, kiemelkedni azon anyagi és szellemi szűrkességéből, mely a falusi életet jellemzi.

Csak a főváros megerősödése után jutott az állam is azon helyzetbe, hogy segítő tevékenységével a vidéki városok törekvéseit támogathassa.

Miskolcz városa ezen törekvő városok között foglal helyet s csekély anyagi erejéhez mérten évről-évre meghozza kulturális áldozatait, foglalkozik minden olyan kérdéssel, a melynek megoldása a város fejlődését, előhaladását célozza. Nem tér ki a nehézségek elől, ha azoknak leküzdése a nemes versenyben pozícióját erősítheti.

Igy alakította pár év előtt a közművelődési egyesületet s ennek kebelében megalkotta a muzeum-egyesületet, melynek működését, dícséretes fáradozását vázolni és méltatni a mai megnyitói ünnepély keretében nem az én feladatom.

A most megnyitói muzeum történetének fejtegetésébe sem akarok bocsátkozni; csak megemlítem, hogy a muzeum céljaira az állam 1900, Borsodvármegye 2600, Miskolcz városa 4860 és a társadalom tagdíjak és alapítványokban 7600 koronával járult.

Csak azt akarom megemlíteni, hogy a mi muzeumunk nem kíván versenyre kelni sem a főváros, sem más városok hasonló gyűjteményeivel. A vidéki muzeumok nézetünk szerint kiválólag csak azon irányban bírnak jelentőséggel, ha gyűjteményeik lokális vonatkozásuak Borsodvármegye és Miskolcz városa történetét, multját, állat- és növényvilágát, geológiáját és más egyéb vonatkozásait kívánjuk a nagy közönség elé állítani. Éppen azért gyűjteményeinket ily szempontból ajánljuk a közönség jóakaró figyelmébe. A

századok folyama alatt sok értékes tárgyunk mehetett veszendőbe; de a vizsgálódó szem és jóakarát egyeseknél nem is gondolva, mely mindig nagy számu értékes dolgot képes felfedezni.

Dédelgetett kedvencünk ünnepi ruhában ma lép először a közönség elé. Több évek hangyaszorgalmu munkája hívja ma ki a bírálót. Tudjuk, hogy a munka még fogyatékos; de gyűjteményeink már is tanulságosak és éppen ezért kötelességünknek tartottuk azokat pártfogóinknak bemutatni.

Az utbaigazító, a tanító kritikát kérjük és szívesen vesszük; de nem volna e kritika igazságos, ha e zsenge kezdeményezésre szigorú és nagy mértéket alkalmazna.

E kitérés után az egyesület hálás köszönetét nyilvánítom mindazoknak, kik a korintó szavát meghallani, megérteni szívesek voltak és ezen muzeum létesítéséhez állé-reikkel hozzájárultak.

Hálás köszönetemet nyilvánítom a kultusz-miniszter ur ó nagyméltóságának, Fraknói Vilmos püspök ó méltóságának, a muzeumok és könyvtárak orsz. főfelügyelőjének, akik ügyünket mindig hathatós pártfogásban és támogatásban részesítették. De különösen az egyesület hálás köszönetét nyilvánítom a Petro József muzeumi elnök vezetése alatt álló ama lelkes csapatnak, a kik csendben, feltűnés nélkül, minden reklám kizárásával, a tudomány és a foglalkozás szeretete által lelkesítve, nem kimélték az időt, a munkát, a fáradságot, hogy a munkás hangya módjára felkeressék, összehordják, rendezzék amaz anyagot, melyet ma jogosan muzeumunknak nevezünk. — Melegen üdvözlöm a könyvtárak és muzeumok felügyelőjének képviselőjét, Horváth Géza urat, kinek kiküldetésében kulturális működésünk, törekvéseink megtiszteltetését, kitüntetését látom. — Melegen üdvözlöm a megjelent közönséget; muzeumunkat megnyitottnak nyilvánítom. De mielőtt e gyűjteményt a közszemlének átadnám, felkérem Petro József muzeumegyesületi elnök urat, hogy ezen muzeumot megnyitói előadásával felavatni szíveskedjék!

Élénk helyeslés és tetszés kísérte az alispán lelkes beszédét.

Utána *Petro József*, a muzeumi szakosztály elnöke rendkívül érdekes beszédben adta elő a muzeum keletkezésének és berendezésének történetét. Elhárítja magáról az alispán elismerő szavait, mert — szerinte —

nyörü, igazan remek! Olyan remek, mint ez a verőfényes nap, de a leggyönyörűbb az, hogy mi most itt ülünk kettecskén nászuton, és szívünkben minden tavaszi napsugárnál szebben ragyog a szerelem, a boldog szerelem... (Epedő pillantást vet térfjére.)

Fényffy: A szerelem...! Igen, a szerelem!... Ah, milyen szép dalt irtam én a szerelemről!... Olvasd el csak angyalom. (A kötetben lapozgat.) Ez az, a „*A szerelem rébusza*“!... Már a czime is eredeti, sokat modó...

Ludmilla: (Boszusan olvassa.)

A szerelem, a szerelem,
Nagyon nehéz talány,
Melyet csak együtt fejthet meg
Az ifju és a lány!

Fényffy: Ugy-e isteni?... És egy kicsit csintalan is, he! he! he!... De haljuk csak tovább!

Ludmilla: (Végig szavalja a hosszú verset, közben néhányszor elfordul, hogy ásitását elrejtse.)

Fényffy: Nos, hogy tetszik?

Ludmilla: (Kedvetlenül) Nagyon szép!

Fényffy: És ugy-e milyen kedves ez,

hogy az utolsó strófa újra megcsendíti a vers alap-motivumát.

Látjátok hát a szerelem
Nagyon nehéz talány,
Melyet csak együtt fejthet meg
Az ifju és a lány...!

Ludmilla: (Szerelmesen) És ennek a talánynak megfejtése a — csók!... Ugy-e édesem? (Ajkait csucsoritva) Csók, az édes csók!...

Fényffy: (Hévvél) A csók...! igen, a csók...! Van nekem egy igen kedves versem a csókról. (Ludmilla boszusan dobant lábával.)

Itt van, olvasd el, hiszem, hogy meg fogja nyerni tetszésedet.

Ludmilla: (A megjelölt helyről dühösen szavalja.)

A csóknak csattanása
Ez a legszebb zene,
Nincs az a komponista.
Ki szebbet szerzene!

(Epedőn) Óh, ezt a zenét én nagyon, de nagyon szeretem!...

Fényffy: Szereted?... Igazán szereted?! Óh akkor nagy gyönyör vár rád... (Ludmilla szeme felragyog.) Mert a csóknak ezt a búbajos zenéjét még alig énekelte meg

valaki szebben, mint én e versben... Olvasd csak tovább édesem, de lassan, érzéssel...!

Ludmilla: (Magában.) Ez már mégis sok! Hát más egyebet se teszek az egész nászuton, mint verseket szavalok?!... No megállj!... Mindjárt segíték én a dolgon!

(Oda áll a nyitott ablakhoz és tovább szavalja a verset. Egyszer csak egy gesztálás alkalmával jobb kezét kinyújtva, oda üti a fülke falához és a verskötetet kirepül az ablakon.)

Ludmilla: (Magában.) No ettől megszabadultam! (Hangosan.) tettetett kétségbeesés.) Jézus Mária, a verskötetet!... Oda van!... Most majd az egész uton nélkülözöm kell gyönyörű verseidet!... Istenem, hogy is lehettem olyan ügyetlen!

Fényffy: (Megnyugtatva.) No, no kis bohó, azért nem kell ugy kétségbe esned! (Leveszi a polczról a bördöndjét, felnyitva és elővesz belőle egy másik verskötetet.) Látod cziczám, milyen elővigyázó a te férjecsőd!... Minden eshetőségre gondolva, elhoztam a „Vadrózsák“ még egy példányát!...

Ludmilla elájul...

az érdem azoké, a kik adományokkal és támogatással módot nyújtottak neki arra, hogy ez a nagyfontosságú intézmény létezhessen. Beszédét a közönség mindvégig nagy figyelemmel kísérte és lelkesen megéljenezte.

Végül dr. *Horváth Géza* országos muzeumi igazgató lendületes beszédben fejtegette a muzeumok hivatását és azt a fontos szerepet, melyet a közművelődés szempontjából betöltenek.

Lelkes éljenzés követte a muzeumi igazgató beszédét, mely után a közönség a muzeum helyiségeit és gyűjteményeit tekintette meg. S ezzel a szép és lélekemelő ünnepély véget ért.

Megyei és városi ügyek.

Bizottsági ülés. A város iparos tanoncziskolai bizottsága szombat délután 4 órakor tartotta *Pallaghy Béla* h. polgármester elnöklelte alatt alakuló ülését, melyen *Görgey Márton*, *Fleiszig Ede*, *Hesz Miklós*, *Polatsek Arnold*, *Szlavkovszky Imre* és *Viszlaj József* jelentek meg. A bizottság elnökül egyhangulag *Görgey Márton*t választotta meg, míg a bizottság jegyzőjét az iparosanoncziskola tanári karából fogják választani.

A városi zenede-bizottság ülése. A városi zenede bizottsága szombat d. u. 4 órakor tartott ülést *Poros János* helyettes elnök elnöklelte alatt. Az ülésen jelen voltak *Lányi Ernő* zenedei igazgató, *Kozma Elek* dr., *Ferbstein József* és *Tóth Ferencz* bizottsági tagok. Az ülés néhány folyó ügy elintézésén kívül az ujonnan kinevezett két zenedei tanárnő fizetését folyó évi szeptember hó elsejétől visszamenőleg folyósította. Ezután felhívta a bizottság a zenede igazgatóját, hogy készítsen részletes órarendet a zenedei tanárok és tanárnők által adott órákról s végül, hogy hívja föl a zenedei tanárok figyelmét arra, hogy privátórákat csak oly növendékeknek adhatnak, a kik az intézet rendes növendékei.

UJDONSÁGOK.

A reformáció ünnepe. A hitújítás keletkezésének évfordulója alkalmából a miskolci protestáns hitfelekezetek az évben is emlékünnepet ülnék. Minthogy azonban október 31-ke, az évfordulónak a napja ebben az évben péntekre esek, a miskolci ev. ref. egyház *Kossuth-utcai* templomában az évfordulót követő vasárnap vagy november hó 2 ik napján délelőtt lesz az istenitisztele. Ugyanezen a napon tarják az ág. hitv. evangélikus egyházban is az emlékünnepet. Az iskolák azonban az évforduló napján vagyis október 31 én ünnepelnek. Az ev. ref. főgimnásimban *Csik Dániel* vallástanár imát, *Bihari Ferencz* tanár alkalmi beszédet mond, *Kovács Dezső* VIII. osztályos tanuló saját alkalmi ódáját, *Almássy Károly* VIII. tanuló *Sassy Csaba* VII. osztályos tanuló alkalmi ódáját szavalja el. Az ev. ref. felsőbb leányiskolában *Sólyom Gyula* vallástanár mond imát.

Dr. Kovács Gábor jubileuma. Főgimnáziumunk érdemes igazgatója fölemelte ugyan lapunk hasábjain tiltakozó szavát az ellen, hogy öt 25 éves tanári működése alkalmából a legegyszerűbb módokat mellett is

megjubilálják; azonban előjáróinak elismerése, kartársainak szeretete és tanítványainak ragaszkodása nem engedhette e szép napot nyom nélkül elsiklani s lassan, de biztosan folytak a készülődések. Tekintve azonban a jubiléus nagy szerénységét és a külső elismeréstől való teljes idegenkedését, az ünnepély egyszerű lesz.

Ehez képest programja a következőleg van megállapítva:

November hó első napján, délelőtt 10 órakor az ev. ref. egyházközségnek, mint főntartó testületnek presbyteriuma s az igazgató-tanács, mint közvetlen felügyelő testület, a főgimnáziumi tanári-kar és tanulóifjúság, valamint az ünnepelt volt tanítványai összegyűlnek az intézet tornatermében, meghívják az ünnepeltet s megjelenése után sorban üdvözlök, végül pedig átadják neki a jelenlegi és volt tanítványoktól begyűlt összeget, hogy azt, nevét megörökítő alapítványul, az intézetnél valamelyik kulturális, vagy jótékony célra adja. Az ifjúsági zenekar estve zenével is óhajt a szeretett tanár iránti nagybecsülésének és hálájának kifejezést adni.

Az alapítvány céljaira nemcsak a városunkban lakó volt tanítványok, hanem az ország távoli vidékein lakók is adakoztak s még mindig érkeznek adományok az ifjúság által választott gyűjtőhöz, *Kovács Béla* VIII. o. b. tanulóhoz (lakik *Kun József* utca 6. sz. a.), ugyszintén sokan vannak a volt tanítványok közül, a kik nagy örömmel és lelkesedéssel ígérték meg személyes jelenlétüket.

Mindezekből azt látjuk, hogy a tervezett ünnepély szépen fog sikerülni s a magunk részéről nagyon örülünk rajta. Megérdemli egy olyan kiváló munkás, mint dr. *Kovács Gábor*, hogy megkapja példás tevékenységéért az elismerés babérját s nagy mulasztást követne el előjárósága, ha ezt meg nem adná neki s viszont vétek volna a mai kegyelet nélküli világban a hálás tanítványok kebelében fakadt, elismerést érdemlő szeretet megnyilatkozását visszafojtani. De szükség is van arra, hogy a mindenre fogékony ifjúság ily szép jelenségekből győződjék meg, hogy megvan a becsületes, odaadó munkának elismerése, jutalma s a megjelenő régi növendékek kegyeletéből tanulja meg, hogy szeretetet és hálát érdemel tőle az az intézet, a mely szellemét kiképezte s így az életben való boldoguláshoz az eszközöket megadta.

Muzeum-estély. A miskolci muzeum megnyitásával kapcsolatban vasárnap este 8 órakor estély volt a *Korona-szálló* dísztermében, melyen a közönség esekély számmal jelent meg. Pedig az a magas szellemi élvezet, melyet s szereplők nyújtottak, valóban megérdemelte volna a legmelegebb támogatást. No de a vesztesek csak azok, a kik az estélytől távol maradtak. Az estélyt koszorus dalaregyletünk nyitotta meg; előadván „*Osymandius*“ című nagyszabásu darabot. Hogy miként énekelt koszorus dalárdánk, annak bírálatába nem bocsátkozunk. Mint mindig, úgy most is meghódította a közönséget, mely zajos tapssal jutalmazta a nyújtott élvezetet. A dalárda után dr. *Herman Antal* egyetemi tanár lépett a felolvasó asztalhoz s csaknem fél óráig tartó beszédben fejtegette a muzeumok fontosságát és jelentőségét a tudomány és nemzeti érzés szempontjából. Végül lelkes szavakkal buzdította a közönséget, hogy a muzeum ügyét karolja föl, annak felvirágzásához áldozatokkal is hozzájáruljon. A szép és tanulságos előadást a közönség zajosan megéljenezte. Végül *Lányi Ernő* zeneiskolai igazgatónak „*Dalcsokrát*“ adták elő négyen: *Szenczy Ilona*, *Szabó Piroska* urhölgyek, *Pogány Bertalan* és *Beregszászy Károly* urak. Több remek dalt kötött csokorba *Lányi Ernő*. A közönség hallgatta, csak hallgatta, hogy: melyik a szebb? És arra a meggyőződésre jutott, hogy egyik szebb a másikkal. No de olyan gyönyörűen összeolvadó négy hang sem ta-

lálható ám minden bokrban, mint a milyen nel az előadók bírnak és így nem csoda, ha a közönséget remek dalaikkal egészen magukkal ragadták. Megjegyzendő, hogy a dalokat maga a szerző: *Lányi Ernő* kísérte zongorán. Ez után tánc következett — volna, ha lettek volna, a kik tánczóijának. De nem voltak s így az a csekély számú közönség szellemi élvezettel eltelve — Miskolcz város lakosságának közönyén elkeseredve hagyta el fél tizenegy órakor a *Korona* szépen kivilágított dísztermét.

Huszonöt éves jubileum. *Czeplédy Elek*né *Kiripolszky Lujza*, a miskolci polgári iskola tanárnője a napokban tölti be tanárnői működésének huszonötödik évét. Ebből az alkalomból tisztársai és tanítványai az érdemes tanárnő tiszteletére ünnepélyt rendeznek, hogy elismerésüknek és hálájoknak kifejezést adjanak.

Hírlapírók ülése. A miskolci hírlapírók, mint a „*Vid ki Hírlapírók Országos Szövetségének*“ helyi választmánya vasárnap d. u. 5 órakor ülést tartott, melyen elhatározta a választmány, hogy a beteg dalköltő *Dankó Pista* javára a helybeli cigányzenekarok közreműködésével hangversenyt s a farsang tartama alatt saját pénztára javára estélyt rendez. Határozatba ment továbbá, hogy a helyi választmány kérelmet fog intézni az összes miskolci egyletekhez, hogy belépti díjjal rendezett mulatságai tiszta jövedelmének egy meghatározandó százalékát adják a hírlapírók egyesülete javára. E rendszer a fővárosban már régóta dívik s csak méltányos rekonpenzációja ama tevékenységnek, melyet a sajtó a különböző egyleti mulatságok, táncestélyek és bálók sikere érdekében kifejt.

Halálozás. Mélyen megdöbbenő haláleset híre terjedt el szombaton reggel városunkban. Arról szólt a szomorú hír, hogy *Koncz Pál* felső-zsoltzai róm kath. plébános 41 éves korában hirtelen meghalt. A korán elhunyt plébános temetése hétfőn délelőtt ment végbe nagy részvét mellett, melyen a környébeli papság és városunkból is nagyon számosan megjelentek. Nyugodjék békében!

Lelkész-választás. A szilvási ev. ref. egyház hívei meghívás útján: *Simon Gyula* sajtószentpéteri segéd-lelkészt választottak meg néhai *Tóth Menyhért* utódjául. Az új lelképásztornak atyja is szilvási lelkész volt s így örökséget vesz át, a melyben munkálkodása legyen áldásos és sikeres!

Kinevezés, áthelyezés. A m. kir. igazságügyminiszter *Kozma Jenő* miskolci kir. törvényszéki írnokot a rozsnyói kir. járásbírórsághoz segédtelevkönyvesnek nevezte ki és *Vécsey Pál* rozsnyói kir. járásbírórsági segédtelevkönyvest a miskolci kir. törvényszékhez helyezte át.

A szinügyi bizottság ülése. A miskolci szinügyi bizottság ma délután dr. *Tarnay Gyula* alispán elnöklelte alatt ülést fog tartani, a mely ülésen tárgyalás alá kerül *Szalkay* igazgató kérvénye a színházi pályázat ügyében. *Szalkay* igazgató ugyanis azt kéri a bizottságtól, hogy minden nyilvános pályázat mellőzésével továbbra is öt bízzák meg a miskolci színház, illetve a szini kerület bérletével. Ugy tudjuk, hogy a szinügyi bizottság az igazgató kérelmét nem hajlandó teljesíteni; nem pedig azért, mert *Szalkay*val kötött ugyan a miskolci szinügyi bizottság egy három éves bérleti szerződést, ez a szerződés azonban csak a miskolci színházra szólott. S tavaly, mikor a szini kerület eszméje megszületett, ugyanezen szerződés föl is lett mondva. Csak természetes, hogy egy ujonnan alakult szinikerület minden nyilvános pályázat mellőzésével, csak úgy rövid uton senkinek el nem ajándékozható; nem pedig különösen akkor, mikor a megválasztandó igazgató személye iránt a kerülethez tartozó többi városok ez ideig még nem nyilatkoztak. A pályázat mellőzésével a szinikerületre egy igazgatóval csak

akkor köthet a miskolczi szinügyi bizottság szerződést, ha ehhez a tervhez a többi érdekelt városok is hozzájárulnak. Ellenkező esetben az egyedüli helyes megoldás a nyilvános pályázat. S épen ezért nem értjük azon laptársaink álláspontját, a kik azt óhajtják, hogy a pályázat ne irassék ki, hanem egyszerűen Szalkayval kössön a bizottság új szerződést. Szerintünk ez törvénytelen, helytelen és igaztalan eljárás volna a bizottság részéről is, de a közönséggel szemben is. Mert ha e pályázatban — a mint híresztelik — csak gyöngébb, vagy legföllebb egyenrangú ellenfelekkel kell Szalkaynak megküzdeni, — akkor a pályázatban a győztes csak ő marad. Ha pedig kilátásunk van rá, hogy esetleg jobb társulat is folyamodik a szinikerület elnyeréséért, akkor meg egyenesen kötelessége a bizottságnak kiírni a pályázatot.

A köz érdekében és a legkorrektebben, szerintünk a kérdés csak a pályázat kiírásával oldható meg. A legtöbb kilátása a szinikerület elnyerésére ugyanis a jelenlegi direktornak van, mint a ki úgy a bizottság, mint az egész kerület igényeit közvetlen tapasztalatból jól ismeri. Tehát tulajdonképpen csak rajta áll, hogy hajlandó-e meghozni mindazt az áldozatot, a mit az ország legelső szini kerülete megkíván az igazgatótól s a társulattól.

— **Erzsébet fogadalmi templom helyi bizottsága szombaton d. e. 10 órakor** a mindszenti plébánián gyűlést tartott, melyen *Melczér Lászlóné* elnök távollétében *Blaszajovsky Ferencz* apátplébános elnökölt. Jegyző volt: *Répászkó Béla* főispáni titkár. Megjelentek a gyűlésen: *Tarnay Gyuláné, Görgey Lászlóné, Strázsek Jánosné, Orczy Gyuláné, Komáromy Gyuláné, Petro József, Strázsek János, Bernstein Antal*. Minthogy az Erzsébet fogadalmi templom céljaira eszközölt gyűjtés eddigi módja eredményre nem vezetett, elhatározták, hogy jövő évi január 2-án a mindszenti róm. kath. templomban templomi hangversenyt rendeznek 1 korona belépődíj mellett. A hangverseny rendezésére *Lányi Ernő* zenedei igazgatót, a közreműködésre pedig többek között *Recht Sándor* zeneiskolai tanárt kérték föl.

— **Házasság.** *Molnár Sándor* városi pénztári tiszt szombaton tartotta esküvőjét *Henkel Katalin* urhölgygyel, özvegy *Stróbel* Ferenczné urnő nevelt leányával.

— **Hymen.** *Korzsinek György* máv. hivatalnok a napokban tartotta eljegyzési ünnepélyét *Göczy Mariskával*, özv. *Göczy Károlyné* szép és kedves leányával.

— **Letartóztatott kereskedők.** A mult napokban kinos szennáció tartotta izgalomba a helybeli kereskedő és pénzvilágot. *Braunfeld Zsigmond*, a kinek a Városház-téren a Breuer-féle palotában nagy üzlete volt, a hitelezőinek érzékeny megkárosításával és kijátszásával megszökött. A bűnös utra lépett kereskedő, a kit hitelezői mintegy száz-harmincz ezer korona értékű áru elsikkasztásával vádolnak, megszökött Amerikába. A rendőrség a csaló kereskedő kézrekerítése érdekében a legszélesebb körű lépéseket megtette, s így remélhetőleg, hogy a bűnös nem fogja kikerülni tettének következményeit. A fölmerült gyanu-otok alapján *Horváth Károly* rendőrkapitány letartóztatta *Braunfeld Zsigmond* fivérét, *Braunfeld Sándort*, a kit azonban azóta szabadlábra helyeztek, de letartóztatta *Rosenwasser Mór* kereskedőt, *Braunfeld Zsigmond* bizományosát. A rendőrség ebben az ügyben tegnapelőtt tette át az iratokat a kir. ügyészséghez, s az ügyészség vádtaácsa fog dönteni arról, hogy *Rosenwasser Mór* továbbra is vizsgálati fogságban maradjon-e vagy szabadlábra helyeztessék. A miskolczi kir. törvényszék mint csödbbíró elrendelte *Braunfeld Zsigmond* vagyonára a csödt, a mely csödtömeg gondnoka dr. *Kormos Géza* ügyvéd, helyettese dr. *Sugár Adolf*, míg csödbbiztos *Gallovich István* kir. törvényszéki bíró. A

csödtömegre bejelentési határidő 1902. december 10, a felszámolási tárgyalás határnapja f. december 20. — A szennáció ügy folytatása iránt a helybeli kereskedő körök élénk érdeklődéssel tekintenek.

— **Az izraelita hitközség közgyűlése.** A miskolczi izr. hitközség vasárnap délután népes közgyűlést tartott dr. *Genesi Samu* hitközségi elnök elnöklete alatt a Kazinczy-utcai hivatalos helyiségben. A közgyűlés, mely immár talán negyedszer van elhalasztva, ismét komoly eredmény nélkül, izgatott hangulatban folyt le és fejeződött be. A gyűlés lefolyása a következő volt: dr. *Genesi Samu* megnyitván az ülést, bemutatja a *Fürth Jónás* és társai kérvényét, a mely azt tartalmazza, hogy a legutóbbi közgyűlési jegyzőkönyv néhány pontja változtattassék meg azért, mert ez a hitközség néhány tagjának érzékenységét sérti. Ezen indítvány fölött aztán hosszabb, izgatott vita támadt, a melyben dr. *Schwartz József, Grünfeld Ödön, dr. Grósz Viktor, dr. Majzler Jób, dr. Klein Ignác* és mások vettek részt. Az eredménytelen vita után a beadott indítvány tárgyalásra tüzése vagy napirendről való levétele végett elnök elrendeli a szavazást; s most a miatt tört ki a vihar, hogy titkos vagy névszerinti szavazás rendeltessék-e el. Midőn végre dr. *Genesi Samu* elnök elrendelte a névszerinti szavazást, irtózatos lármá tört ki az ellenpárton, a mely aztán tüntetőleg vonult ki a teremből a szavazás elői. A névszerinti szavazás eredményeként elnök a beadott indítványt napirendről levette, a közgyűlés folytatását pedig az előre haladt időre való tekintettel, november 2-ára, vasárnapra tűzte ki.

— **Az ipartestület.** A miskolczi ipartestület szombaton este ülés tartott, melyen a *Karla Bertalan* ipartestületi elnök és *Gagyi Samu* tanár között felmerült a már évek óta huzódó kellemetlen hírlapi polemikából kifolyólag felhívást intézett *Karla Bertalan* elnökhöz, hogy az ellene emelt vádak megtorlása iránt sajtóbíró utján szerezzen magának elégtételt. Az ügy tisztázása, illetőleg a sajtóbíró ítéletének meghozatala idejéig az elnöki teendőket *Putnoki Antal* elnököt bízta meg az előjárás.

— **Pusztulunk, veszünk.** Borsodvármegye alispánjához szombaton 36 külföldre szóló elintézt utlevél érkezett a belügyminisztériumtól. A mai napig utjabban 56 külföldi utlevél iránti kérvényt terjesztettek be az alispáni hivatalhoz. Ezek a számok megdöbbentő hangon beszélnek népünk nyomorúságairól. A dolgos, erőteljes nép kivándorol az országból, mert nem képes itt megélni!

— **A miskolczi demokrata párt** f. é. okt. hó 25 én tartott népes értekezleten elhatározta, hogy a póttartalékosok behívásáról szóló törvényjavaslat ellen, az esetben, ha az a napirendről véglegesen le nem vétetnék, a maga részéről az összes helyi körök bevonásával népgyűlés összehívása iránt mozgalmat fog indítani. A pártkor addig is, míg a javaslat véglegesen el nem dől, az időközi események megfigyelésére és ehez képest a szükséges intézkedések megtételére a maga kebeléből *Pick Jakab* elnök, *Krausz Mór* titkár, *Gáspár Lajos* ellenőr, *Szamlér Ignác* könyvtárnok, *Weisz Lipót* pénztárnok, *Huschka Ferencz* és *Nagy Rezső* választmányi tagokból álló hetes bizottságot küldött ki, kik a helyi mozgalom irányítására és vezetésére a kör részéről felhatalmazottak. Elhatározatot továbbá, hogy az esetben, ha a népgyűlés megtartása válik szükségessé, a párt a népgyűlésre dr. *Vásznai Vilmos* demokrata orsz. képviselőt is meg fogja hívni.

— **Kedvezményes vasuti jegyek.** Az 1903. évi kedvezményes áru vasuti jegy váltására jogosító arczképes évi igazolványok kiállítására, a m. kir. Államvasutak igazgatóságánál már kezdetét vette. A jövő évre szóló ily arczképes igazolványok kiállítására tárgyában a m. á. v. igazgatósága most hirdet-

ményt bocsátott ki, mely szerint az utazási kedvezményre jogosultak közül a tényleges szolgálatban álló, az új igazolványok kiállítását hivatali felsőbbségük útján, a nyugdíjasok pedig közvetlenül az alólírott igazgatóságtól (*Andrássy ut 73--75. sz.*) az eddigi eljárás szerint már most kérelmezzék. Minthogy pedig az 1903. évre egészen új igazolványok adatnak ki, s így a jelenleg érvényben levő igazolványokba kapcsolt arczképek nem használhatók, szükséges, hogy minden egyes igényjogosult új arczképet terjesszen be. Az arczkép előlapjának alsó szélére az illető tulajdonos teljes neve tisztán és olvashatóan rávezetendő. Kezelési illeték fejében ezentul is igazolványként egy korona fizetendő készpénzben, a mi helyett bélyegjegyek nem fogadtatnak el. Ezen illetéket legcélszerűbb rendeltetésnek pontos megjelölése mellett, postautalványon a m. kir. államvasutak főpénztára címére (*Budapest, Andrássy-ut 75.*) beküldeni.

— **Patota Mező-Kövesden.** Vármegyénk második városa: Mező-Kövesd a haladás és fejlődés útján rohamos lépésekkel igyekszik előre. Ugy tudjuk, hogy a legközelebb lefolyt évek alatt utcáinak kikövezése, a gyalogjárók készítése, az utcák világítása, közbiztonsági állapotának javítása által már bizonyos városias szint, jelleget öltött. Most már alig hiányzik egyéb, mint az, hogy momentális épületei szaporodjanak. És már e téren is haladás tapasztalható a matyók fővárosban. Van már ott épület és több gyár. Most legújabbán pedig egy igen okos, életrevaló eszmet penditettek meg. Arról van szó, hogy a vármegye azt a telkét, melyen most a járásbíró, szolgabíró és Uri Casinó áll, eladja a mező-kövesdi takarékpénztárnak. A takarékpénztár erre a hatalmas kiterjedésű telekre emelne egy monumentális palotát, mely magában foglalhatja a járásbíró, szolgabírói hivatalt, Uri Casinót, adóhivatalt, pénzügyi szakaszt és földszinti osztályai üzlethelyiségekül szolgálhatnak. Disze lenne ez az épület a városnak; könnyitene az ügyes bajos ember dolgát, ki tömör, drága idejét takarítaná meg és hasznára volna a város minden egyes társadalmi tényezőjének. Azonfelül egy csapásra el volna intézve a járásbíró épületkérdése és az adóhivatali helység kérdése is.

— **Balesetek.** Kedvencz mulatsága a gyerekeknek nálunk a többek között az is, hogy a Rákóczi-utcai Szinva-hid vaskorlátján sétálgassanak. Ez a vas korlát keskeny is, meredek is, a közepén magas is, tehát mindenképpen kitűnő hely arra, hogy egy csomó gyerkőcz kipróbálja rajta az ügyességét, s bátorságát. Pedig csak az Isten örökös felleltők, hogy a nyakuk ki nem törik, de nekik ép azért élvezet ezen a veszélyes karfán végig sétálni. A napokban egy *Róth József* nevű gyermek adta meg keservesen meggondatlanságának az árát: felmászott ő is a vaskorlátra, s annak legmagasabb részéről oly szerencsétlenül zuhant le, hogy a karját kitörte. A szerencsétlenül járt gyermek szüleinek Zsolczi-kapui lakására szállították ápolás végett.

— **Segélyegyleti közgyűlés.** A miskolczi kir. kath. gymnasium segélyegyletének okt. 26-ára hirdetett közgyűlését a muzeum megnyitása miatt csak f. é. nov. 2-án, vasárnap d. e. féltizenegy órakor tartja meg a gymnasium épületében, melyre az egyesület tagjai tisztelettel meghívottak.

— **Lopás.** Dr. *Sipos Aladár* panaszt emelt vasárnap a rendőrségen, hogy *Széchenyi-utca 84. szám* alatti lakásából előző este eddig ismeretlen tettes két öltözet ruhát, két revolvert, egy ezüst órát arany lánczal, s egy fényképező készüléket ellopott. Reggelre a károsult a fényképező készüléket s a ruhákat az udvaron megtalálta, ellenben a többi tárgynak nyoma veszett, valamint eltűnt az egyik ruhában volt pár korona készpénz is. A rendőrség a tettes kézrekerítésére megindította a vizsgálatot.

— **Ismét egy!** Már meg sem lep bennünket, ha egy katona önkézzel vet véget életének. Annyira megszokott dolog már ez nálunk Magyarországon. *Pénzes* József huszár újoncz, a ki csak ebben a hónapban kezdte meg a gyönyöngyéletet, tegnapelőtt az ág. evang. egyház temetőjében egy fára felakasztotta magát. Mikor észrevették, halott volt. Mi vezette az öngyilkosra? Ne is kérdezzük és ne is fejtegetjük. Ugy is tudja azt mindenki.

— **Tolvaj asszony.** A rendőrség a napokban csavargás miatt letartóztatott egy *Veres* Jánosné nevű asszonyt, a kit addig is, míg illetősége helyére visszatolonczolták volna, fogva tartottak. A nyomozat és kihallgatás alatt aztán az asszony egyszer csak azzal állott elő, hogy ő Szathmárra való, de az ottani gazdájától egy arany órát lopott, s a büntetéstől való félelmében szökött el onnan. Azóta aztán csavargott. A váratlan valloásra a rendőrség még inkább pártfogása alá vette az asszonyt, s a vizsgálatot ez irányban is megindította.

— **Hogyan csapta be a kövesdi matyó a keresztesieket?** Csirmáz Márton mező-kövesdi napszámos Miskolcra hazafelé menve, a vonaton két keresztesi gazdával ismerkedett meg, akitől megtudta, hogy három hízót akarnak eladni. Csirmáz ajánlotta nekik, hogy ő Egerben jó vevőt ismer, ki jóáron megveszi a hízókat. S aztán azon a czimen, hogy uti költségre adjanak pénzt neki, mert most nagyon kiköltekezett, kicsalt tőlük 10 forintot. De ez még csak hagyján, a mi ezután következett, az a tulajdonképeni becsapás. Ő ugyanis bement Egerbe, s ott felkereste a szóban levő vevőt s aztán azzal a hírrel ment ki Keresztesre, hogy hajtsák be a hízókat Egerbe s megkapják a jó árat, amit ők nyomban meg is tettek. Az eladók a vevővel oly foimán alkudtak meg, hogy egy hétig a vevőnél maradnak a sertések, hogy megtudhassa, hogy esznek-e még a hízók és csak két folyása után fizeti meg a megalkudott 215 forintot. Időközben a mi emberünknek támadt egy ötlete s szépen beállított a jegyzői hivatalba, hogy neki egy passzusra volna szüksége, három hízóra a keresztesi eladók nevére kiállított magának egy passzust, melylyel aztán bement Egerbe s felmutatta azt és kérte a három hízóért a 215 forintot. Miután a vevő meggyőződött róla, hogy még jóízűen falatoznak a hízók, ki is fizette a hízók árát. Csirmáz pedig a kapott pénzzel kivitorlázott Amerikába. A keresztesiek pedig a hét lefolyása után bementek a pénzért, vagy a hízókért, azonban sem a pénz, sem a hízó nem volt látható, mert a hízókat a vevő lelte, a pénznek pedig bottal üthették a nyomát. Így csapta be a kövesdi matyó a keresztesieket.

DUNKY FIVÉREK

cs. és kir. udvari fényképészeknél

Miskolcz, Városháztér 20. sz. a.
művészi kivitelű fényképek készülnek mindennap este 6 óráig,

ha sötét van műfénynél.

Műkedvelők részére **friss vegyszerek és száraz lemezek** kaphatók.

Színház, művészet.

Négy előadásról kell beszámolnunk. Nekünk is fáj, hogy a lefolyt színházi estékről nem sok jót mondhatunk; de a keserűség mellett meg van az a sovány vigaszunk, hogy a mi megjegyzéseinknek alaposágát ugy a közönség, mint maga a sznigazgató akaratlanul is igazolják.

A közönség igazol minket akkor, mikor az eddigi előadásokat oly gyéren látogatta. A színház rendszerint félig van telve, míg ellenben többször előfordul az is, hogy a nézőtér kongott az ürességtől. Pedig a mis-

kolczi közönség szereti a színházat: hogy esik hát, hogy tele-ház alig kétszer akadt az eddigi husz előadás alatt?

De igazolt minket a sznigazgató is akkor, mikor *Sziklai Szerénát* szerződtette. Az igazgató öt énekesnővel kezdte meg a szini szezon; két hétre rá már egy hatodik énekesnőt is szerződtetett; valjon miért? mert érzi, hogy valahogy nem áll azon a fokon a társulat, a hol állani kellene; s a mit tartalmaz, művészi szempontból gyengének éreztet, azt számban akarja kipótolni.

S hogy ez így van, annak a többek között oka az a nálunk is uralkodó kisvárosi betegség hogy a leggyöngébb előadásokban is találunk a vidéki szini referens urak olyan rejtett szépségeket, a mit egyedül csak ők fedeztek föl. Néha barátságból, többször rokonszenyből, néha hozzá nem értésből, ritkábban lelkiösmeretlenségéből egyes színészekre, helyesebben színésznőkre rápazarolják a dicséret és előismerés minden jelzőjét; áradoznak a magasztalásban, ájulásba esnek az állítólagos műélvezettől; a jámbor olvasó szinte mámoros lesz, olvasva a vidéki szini kritikákat, hogy mennyi kiváló csillag ragyog a magyar sznigművészet egén; s ha aztán végig élvez egy-egy előadást, akkor látja, hogy minő művészi erő és tartalom hijján van egy ilyen agyondicsért előadás.

A fővárosi színházak évek óta a régi, de kipróbált erejű gárdával játszanak, mert ezeknél nagyobb művészeket nem találtak ez ideig; ellenben a jó vidéken minden második csinos arcú színésznőben egy-egy új csillagot fedeznek föl, de olyan csillagot, a ki „jobb, mint akár a százezrekkel szubvenzionált magyar királyi opera művészei.”

A mint méltóztatik látni, ez a huszonnégy mázsás dicséret is idézet; egy helybeli szini referens írta ezt egy helybeli művésznőről. S ezek után kívánhatjuk még, hogy az a sznigazgató nagyobb művésznővel igyekezzék erősíteni a társulatát? Vagy kívánhatjuk talán, hogy az a művésznő fáradságot vegyen magának, hogy tovább képezze magát? Hogy kívánhatnánk! Ha az ország legnagyobb művésznője Miskolcra van, annál jobbat szerezni már nem is lehet; s a ki egy országban a legtökéletesebb, ugyan már miért fárasztaná az még tanulással is magamagát.

De nehogy azt tessék hinni, hogy ez az egy művésznő az egyedüli kiválóság nálunk! Dehogy is az. Van ilyen álló csillag több is, nálunk is, másutt is. Mert ugyan van-e vidéki társulat ebben a boldog hazában, a melyben egy második *Küri Klára*, *Bojár Terka*, *Blaha Lujza*, *Márkus Emilia* vagy *Hegyesi Mari* ne volna?

Folytathatnám a végtelenségig, de nem teszem. Idézetekkel bizonyíthatnám, hogy minden vidéki szintársulatnál van egy világraszóló naiva, heroina, vagy primadonna, különösen azon alapon, hogy melyik a szebb.

Tessék a személyes momentumokat a színházon kívül hagyni; tessék jóakarattal, de egy bizonyos kritikai szempontból vizsgálni az egyes szereplőket s az egész előadást, tessék az élvezhető dolgok mellett a föltűnőbb gyengeségeket is megemlíteni, tessék a személy-kultuszon kívül a köznek is szolgálni, s akkor ha kevésbé magasan szárnyal a kritika prózája, de tartalmasabb s alaposabb lesz, s viszont több becsben fog állani, s több hasznára lesz a sznigművészetnek is, mint így.

*

Pénteken Ziehrer kitünő operettjét, a *Svihákokat* adták. Ez ideig szerintünk ez volt a szezon leglátogatottabb és legsikerültebb előadása, daczára annak, hogy éppen a főszemélyek, különösen az első fölvonásban meglehetősen gyengék voltak. Ugy *Hetényi*, mint *Haller* Irma csak később melegegtek bele szerepükbe; szintugy valami idegenszerűséget éreztünk a *Cseőregh* játékán is. A legkitünőbb *Tábori* Frida töltötte be szerepének minden részét; jó volt a *Szaday* hercege, a *Bogyó* Wandracsekje,

valamint fess volt a két huszár: *Sziklay Szerén* és *Almássy Iza*.

Szombaton „Hunyadi László” ment. Mindenesetre merész vállalkozás volt az igazgatótól, hogy a „Svihákok”, a „Postás fiú” s egyéb hasonló darabok után egy nagyobb szabásu operába mert belefogni akkor, mikor ugyis tudtuk, hogy az operát ugyanabból a személyzetből kell összeállítania, a kik az operetteket s a népsziműveket énekelik.

Mert ez kissé bajos dolog. László király szerepe ép oly messze esik a „Svihákok” Mimi-jétől vagy a „Postás fiú” Daysijétől, mint az Erzsébet szerepe a kokott mosóné, vagy a népsziműbéli Teczától; a közönség e szerepkörök között mindössze is annyi, hogy énekelni itt is, ott is kell.

Hogy az előadásnak mégis voltak egyes részletei, azt épugy az egyes szereplők érdeméül tudjuk be, mint ahogy a végeredmény gyenge nivóját azzal mentjük, hogy Pálfi Ninán kívül talán egy színészünk sem tart arra igényt, hogy operaénekes vagy énekesnő legyen.

A szereplők közül ugy énekelnek, mint jártékban *Pálffy* Nina és *Horváth* Kálmán nyújtottak a legtöbbet; *Cseőregh* csinos Hunyadi László volt, míg *Tábori* és *Haller* a legjobb tudásuk szerint igyekeztek V. László és Mátyás nehéz szerepével megbirkózni.

Ha már az előadást magát előre elhatározott jó akarattal kell a közönségnek végigélni, legalább a rendezésnél kellett volna gondoskodni arról, hogy a kiállítás tekintetében kifogás ne essék az előadás ellen. Mert ha már meg is engedjük azt, hogy a király üdvözlésénél Nándorfehérváron s az eskütételnél Budán egész oláh és tót küldöttségek is részt vegyenek a bámész nép között, de legalább arról lehetett volna tenni, hogy ne 1900. évből hajduk vigyék Hunyadi Lászlót a börtönébe.

Valamint elég komikus volt az is, mikor az Erzsébet udvarhölgyei között egy kifogástalan angol ruhás, továbbá egy vállig csupasz-karu udvarhölgy ragyog. A nagyszony volt talán egyedül kifogástalan magyar gyászruhában, valamint az utolsó fölvonásban *Kornai* Margit, mikor völegényét a börtönben meglátogatja.

Mindezek után végeztünk Hunyadi Lászlóval, s annyit szívesen konstatálunk, hogy a merész próba ha túl-nagy külső sikerrel nem is végződött, de eléggé elfogadhatóan állotta meg a helyét.

Vasárnap ismét Hunyadi Lászlót, hétfőn pedig a *Régi szeretőt* adták.

A Géczy sznigművének második előadása valamivel jobb volt az elsőnél, bár *Horváth* az első fölvonásban ismét az a fészeg tót suhancz volt, mint az első előadásban, s csak később mint hortobágyi csikós lett vérbeli magyar legény.

A legjobb ez alkalommal is *Rajs* Ödön volt; a többi szereplők előadásában csak olykor olykor szólalt meg az igazi népszimű hang; míg a legtöbbször csak jól maszkírozott mű-népies alakok voltak valamennyien.

K.

Boldogtalan szerelmesek klubja.

Azt a furcsa hirt hallottam a napokban, hogy itt a boldogtalan szerelmesek klubot, alakítanak annak rendje és módja szerint. Oda járnak sirni, ott panaszoznak el egymásnak a bánatukat, ott epednek és ott reménykednek a boldogtalan szerelmesek. Oda járnak az ablakok alá a lányok kacagni, az ő kikoszorozott szegény szerelmeseiket.

Azt nem hallottam, hogy minő berendezése lesz az új klubnak, s így csupán a fantáziára lehet támaszkodnunk, ha fogalmat akarunk adni arról, hogy milyen is a boldogtalan szerelmesek klubja.

E sorok szerény írója a következőképen rendezné be:

Kezdjük a lépcsőnél. Talán mondani sem kell, hogy bánatkövel van kirakva. A folyó-

Kiseb rendezéseknel pénz előre beküldéssel jutányosabban

Felhívás.

A diósgyőri, görömbölyi és heő-csabai 1902. évi adófékönyvi függelékek, a behajtás eszközöltetése végett hivatalunkhoz átétetvén, felhivatnak az érdekeltek Miskolcra lakó diósgyőri, görömbölyi s heő-csabai adókötelesek, hogy a terhükre kimutatott adó összegekről meggyőződni és tartozásukat jelen felhívás közzétételétől számítandó 8 nap alatt alólírott hivatalnál annyival is inkább befizetni igyekezzenek, mivel ezen határidő eltelte után a nem fizetők ellen külön intézkedéssel az 1883. évi XLIV. törvénycikkben körülírt végrehajtási eljárás fog alkalmazásba vétetni. Miskolcz 1902. október 15-én.

Miskolcz, város adópenztári hivatala.

Értesítés.

Borsodvármegye t. alispánjának 15734/ai. 902. sz. utasításából ezennel közhírré teszem, hogy a vármegyei legtöbb adót fizetők névjegyzéke 1903. évre összeállított; az e tárgyban kibocsátott hirdetésményvel együtt oly felhívással függesztetik ki közszemlére a város közházánál, valamint az utcákon és tereken, hogy névjegyzék elleni felebbezések a vármegyei igazoló választmány elnökéhez f. év nov. hó 6-ig adhatók be. Miskolcz 1902 október 25-én.

Pallaghy, h. polgármester.

Alulírott ügyvédi irodájában

== egy ==

ügyvéd segéd

azonnal alkalmazást nyerhet.

Bejegyzett ügyvédjelölt előnyben részesül.

BIZONY ÁKOS ügyvéd.

Török szilvát

a legfinomabbat,

aszalt, feketén maradót, szállít utánvétellel a postai állomáshoz, 5 kilós ládákban **3 K. 40** fillérért; **netto 25 kilos** ládákban **11 K. 50** fillérért utánvétellel Budapestről

Fuchs Adolf Budapest, Sas-u. 12.

Miskolczi termésű, jó

édes must

kapható

MAYER JÓZSEF vendéglőjében

40 kr. literenként.

Minden szombaton disznótor és friss hurka és kolbász kapható.

Szobafűtésre és háztartási célokra

A KAZINCZI SZÉN

a legalkalmasabb.

Megrendelések most már nem a régi címre, hanem **hozzám intézendők**, mert a **kazinczi kőszénbánya r. t.** miskolczi rak-tárát a **gömöri pályaudvaron** én vettem át.

Kazinczi kőszénbánya r. t. képviselője

Telefon 175.

FODOR.

Nyujtsunk kezet a szerencsének!!

Már sokan szerencsések lettek egy nálunk vásárolt sorsjegy által.

A legesélydusabb sorsjáték a mi m. kir. osztálysorsjátékunk.

110.000 sorsjegyre **55.000** pénznyeremény jut

Legnagyobb nyeremény esetleg

1.000,000 korona

1 jutalom 600.000, 1 nyeremény a 400.000, 200.000, 2 a 100.000, 1 a 90.000, 2 a 80.000, 1 a 70.000, 2 a 60.000, 1 a 50.000, 40.000, 5 a 30.000, 3 a 25.000, 8 a 20.000, 8 a 15.000, 36 a 10.000, 67 a 5000, 3 a 3000, 437 a 2000, 803 a 1000, 1528 a 500, 140 a 300, 34450 a 200, 4850 a 170, 4850 a 130, 100 a 100, 4350 a 80, 3350 a 40. Összesen:

14.459,000 korona, azaz **Tizennégy millió 459.000** korona.

SZERENCSENAPTÁR.

Január	Február	Március	Április	Május	Június	Július	Augusztus	Szeptember	Október	November	December
K 1 9799	P 1 8558	P 1 92702	H 1 4074	S 1 4088	S 1 17328	H 1 17340	C 1 36461	V 1 38911	K 1 38944	P 1 95395	V 1 109602
S 2 6577	S 2 26277	S 2 3059	C 2 10464	C 2 12301	V 2 35347	K 2 35363	P 2 38259	H 2 51367	S 2 51388	S 2 96434	K 2 109622
K 3 25327	V 3 38151	V 3 8623	S 3 32718	P 3 35313	H 3 38222	S 3 38235	H 3 48558	C 3 53717	C 3 56301	V 3 96604	K 3 109617
H 4 37123	H 4 42264	H 4 26297	C 4 38191	S 4 38196	K 4 48032	H 4 48039	V 4 53707	S 4 64467	P 4 64475	H 4 96610	C 4 109603
S 5 38969	K 5 51634	K 5 38181	P 5 44398	V 5 46391	S 5 52566	P 5 53090	H 5 64465	C 5 66009	K 5 66009	S 5 96621	V 5 109623
V 6 51622	S 6 58016	S 6 42578	H 6 52327	V 6 52541	C 6 64412	H 6 64412	K 6 64453	P 6 65883	S 6 75194	H 6 96624	K 6 109618
H 7 56320	C 7 65674	P 7 52507	V 7 64402	H 7 64427	P 7 65830	V 7 65848	H 7 74380	C 7 85124	V 7 86589	S 7 96633	V 7 109604
S 8 65657	H 8 67169	H 8 69018	K 8 65684	S 8 65817	H 8 74357	H 8 74363	C 8 84758	V 8 83821	K 8 86582	P 8 96638	S 8 109621
H 9 67166	S 9 79754	S 9 65681	K 9 73007	C 9 74327	V 9 81169	H 9 81172	P 9 83779	H 9 109609	S 9 109611	H 9 96639	V 9 109619
V 10 75929	V 10 83213	V 10 67188	S 10 80002	P 10 80632	H 10 83519	S 10 83668	H 10 109607	C 10 109901	C 10 109906	V 10 96647	S 10 109605
C 11 83039	H 11 89352	H 11 79776	C 11 83284	S 11 83357	K 11 109603	C 11 109605	V 11 109902	S 11 109924	P 11 92659	H 11 96650	S 11 109622
S 12 89301	K 12 109615	K 12 83277	P 12 92287	V 12 109601	S 12 109623	H 12 109625	H 12 109922	C 12 93408	S 12 93421	K 12 109613	C 12 109620
V 13 109613	S 13 109910	S 13 91387	H 13 109614	H 13 109621	C 13 109918	S 13 109920	K 13 92800	P 13 6311	V 13 6323	S 13 109908	V 13 109906
H 14 109908	C 14 92672	V 14 109617	V 14 109914	K 14 109910	P 14 92773	V 14 92795	S 14 6123	S 14 20978	H 14 24273	C 14 109614	S 14 109612
K 15 92659	P 15 2882	P 15 109912	H 15 92744	S 15 92765	V 15 5490	H 15 6109	C 15 19823	V 15 37404	K 15 37422	P 15 109309	V 15 109307
H 16 9813	S 16 8375	S 16 92712	K 16 4077	C 16 5455	V 16 17340	H 16 17780	P 16 36163	H 16 38920	K 16 38950	S 16 109615	H 16 109606
C 17 8464	V 17 76290	V 17 3067	S 17 10473	P 17 17324	H 17 35358	S 17 35393	V 17 38290	K 17 51380	H 17 51392	V 17 109910	K 17 109901
S 18 92323	H 18 38156	H 18 10457	C 18 34496	S 18 35328	K 18 38225	C 18 38238	H 18 48665	S 18 55194	P 18 56314	H 18 109616	S 18 109621
V 19 38149	K 19 42275	K 19 32702	P 19 38123	V 19 38207	S 19 48057	P 19 48089	H 19 53714	C 19 64470	V 19 64500	K 19 109911	C 19 109607
C 20 40480	S 20 52346	S 20 38181	S 20 46379	V 20 48228	C 20 52600	V 20 53100	C 20 64460	P 20 69606	V 20 67160	S 20 109617	P 20 109602
H 21 51623	C 21 58043	C 21 44318	V 21 52530	K 21 52564	P 21 64463	V 21 64463	S 21 65888	H 21 75904	H 21 75915	C 21 109912	S 21 109622
K 22 58002	P 22 65677	P 22 52521	H 22 64235	C 22 64439	S 22 65817	H 22 65882	C 22 74383	V 22 86996	K 22 83011	P 22 109618	V 22 109608
S 23 65661	S 23 67176	S 23 69048	S 23 65695	C 23 65820	V 23 74361	K 23 74366	S 23 84762	H 23 83829	S 23 83887	S 23 109913	H 23 109603
C 24 67168	V 24 79760	V 24 65687	C 24 74324	P 24 74352	H 24 81171	S 24 81177	S 24 83777	V 24 109610	C 24 109612	V 24 109619	K 24 109623
P 25 79747	H 25 83265	H 25 67189	S 25 80015	S 25 81168	C 25 83578	S 25 83748	V 25 109608	S 25 109906	S 25 109907	H 25 109914	V 25 109609
K 26 83171	C 26 91379	C 26 79782	P 26 83354	V 26 83374	S 26 109604	C 26 109606	H 26 109903	V 26 109923	S 26 92668	K 26 109620	C 26 109604
V 27 89349	S 27 109616	S 27 83278	H 27 92654	H 27 109602	V 27 109621	V 27 109901	K 27 109923	P 27 93420	V 27 93420	S 27 109915	P 27 109610
H 28 109614	C 28 109911	C 28 91399	V 28 109620	K 28 109622	P 28 109919	V 28 109921	S 28 93402	S 28 6318	H 28 94393	C 28 109601	S 28 109610
K 29 109909	P 29 109618	H 29 109915	S 29 109917	S 29 109917	V 29 92789	H 29 92799	C 29 6304	V 29 20995	C 29 94400	P 29 109621	V 29 109905
S 30 92671	S 30 109913	K 30 92751	C 30 92767	V 30 549	S 30 6121	P 30 20592	H 30 37412	S 30 37412	K 30 55386	S 30 109916	H 30 109925
C 31 2877	V 31 92721	V 31 92721	P 31 5482	H 31 19816	S 31 36467	H 31 36467			C 31 55392	K 31 109611	

Mikor van születésnapom? Mindenki kísérelje meg szerencsését a születésnapjára feljegyzett számmal. Ezen naptárban az év minden egyes napjára más szám van feljegyezve, melyek postafordulattal megrendelés után nálunk kaphatók, úgy hogy bárki kiválaszhatja saját számát.

Ha időközben e szám elfogyt volna, hasonlóan küldünk.

Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll. Az I. osztály **eredeti sorsjegyek** tervszerű betétei a következők: egy **nyolczad** (1/8) frt — **75** vagy **150** kor. — egy **negyed** (1/4) frt — **150** vagy **300** kor. — **fél** (1/2) frt — **300** vagy **600** kor. — **egész** (1) frt — **600** vagy **1200** kor. A sorsjegyeket **utánvétellel** vagy az összegnek postautalványon való előzetes **beküldése** ellenében megküldjük. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megbízásokat kérünk azonnal, de legkésőbb **foló évi november hó 10-ig** hozánk bizalommal beküldeni.

FIÓKOK: **TÖRÖK A. és Tsa**
V. Váci-körut. 4. **BANKHÁZA**
Museum-körut II. **BUDAPEST, VI. Teréz-körut 46/a. sz.**
Erzsébet-körut 54. Legnagyobb osztálysorsjáték-üzlet hazánkban.

Sok és igen nagy nyereményt fizettünk ki nagyrabecsült vevőinknek és pedig rövid idő alatt kilenez millió koronánál többet.

Megrendelő levél levágandó. **T. TÖRÖK A. és Tsa** bankháznak Budapest.

Ezennel megrendelek a m. kir. szab. osztálysorsjáték I. osztályához.....darab eredeti osztálysorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt.

A.....korona összeg } utánveendő — utalvánnyal küldöm. } A nem kívánt túrlendő.
mellékelve bankjegyekben (belyegekbén).

Postos cím: